

## عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی میزان نخست شهری در استان خوزستان طی سال های 1355-1385

## محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه پایدار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

## نویسندگان:

حسین نظم فر - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه محقق اردبیلی

آمنه علی بخشی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی،

## خلاصه مقاله:

تمرکز بیش از حد جمعیت و فعالیت، عمدتاً در بزرگ‌ترین شهرهای کشورهای در حال توسعه، باعث جذب بخش عمده‌ای از پتانسیلهای توسعه‌ای این کشورها به این شهرها شده در نتیجه این شهرها به طور نسبی بیش از حد بزرگ‌تر از دومین و سومین شهر این کشورها شده‌اند. هدف مقاله حاضر تحلیل و بررسی پدیده نخست شهری طی سال‌های 1355 تا 1385 در سطح استان خوزستان می‌باشد. روش مورد استفاده در این مقاله توصیفی-تحلیلی است، جامعه آماری شامل کلیه نقاط شهری استان خوزستان در سال‌های 1355 تا 1385 می‌باشد، در این تحقیق ضمن طبقه‌بندی داده‌های جمعیتی نقاط شهری، از شاخص نخست شهری، مدل آنتروپی، ضریب تغییرات، ضریب کشش پذیری استفاده شده است. یافته‌های تحقیق حاکی از عدم تعادل، تمرکز و وجود پدیده نخست شهری در استان به دلیل شرایط خاص حاکم بر استان، مهاجرت جمعیت بسیاری از شهرهای استان به این شهر، جذب سرمایه‌گذاری‌های دولتی و ... می‌باشد. در نتیجه برای کاهش میزان نخست شهری در استان و ایجاد تعادل بین شهرهای موجود، توجه به شهرهای کوچک‌میان، توزیع عادلانه امکانات، خدمات و فرصت‌ها بین این شهرها پیشنهاد می‌شود.

## کلمات کلیدی:

نخست شهری، شاخص نخست شهری، مدل آنتروپی، عدم تعادل، استان خوزستان

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/211648>

